

Гэтыя фотаздымкі зроблены ў цэху па вытворчасці лімоннай кіслаты. З абсталяваннем і прадукцыяй нас пазнамілі апаратчык Жанна ХАРЫТОНАВА і начальнік цэха Аляксандр ПЕТУШОК.

а на 2011 год — ужо 200 тысяч тон (па 50 тысяч тон на кожны беларускі цукровы завод). У іншых жа краінах продажы рэгулююцца, зыходзячы з попыту і прапановы. Наша задача на 2011 год — захавашь рынкі збыту і нарасціць продажы ў Казахстане, бо якраз сёлета мы разам з іншымі беларускімі цукровымі заводамі плануем адкрыць там гандлёвае прадстаўніцтва. Аналагічная праца вядзецца і на Кітаі, а на сёння прадстаўніцтва беларускіх цукарнікаў дзейнічаюць у Расіі, Кіргізіі і ва Украіне, — расказвае Дзмітрый Каневіч.

Скідзельскі цукар — якасны цукар

Як адзначыў намеснік генеральнага дырэктара па маркетынгу Дзмітрый Каневіч, якасць скідзельскага цукру — на высокім узроўні:

— Беларускі цукар мае вельмі высокую якасць — гэта і па ацэнках спажываўцоў, і па ацэнках спе-

цыялістаў. Напрыклад, вельмі высокая патрабаванні да якасці існуюць у буйных міжнародных кампаній — скажам, у «Кока-Колы» і «Хайнц» (вырабляе кетчупы, маянэзы, соусы). Мы рэгулярна праходзім іх атэстацыю і пастаянна туды іх цукар. Так што гэта сведчыць пра тое, што цукар у нас сапраўды высокай якасці, — кажа Дзмітрый Каневіч.

Больш падрабязна пра якасць скідзельскага цукру нам расказала Святлана ШУРПА, в. а. галоўнага тэхнолага:

Аператары Мугору КАЛМЫКОВУ даручаны рытары цэнтрыфугі для фугоўкі цукру.

— Цукар мы выпускаем у адпаведнасці з ДАСТ 21-94: прадукцыя ў нас высокай якасці, прэтэнзій і рэкламацый з боку спажываўцоў у нас не зарэгістравана. Каб атрымаць цукар, які адпавядае ДАСТу, мы павінны на працягу ўсяго вытворчага ланцужка кантраляваць прадукты і паўпрадукты. Для гэтага існуе тэхналагічны рэжым, распрацаваны галоўным тэхнолагам, і гэтага рэжыму мы павінны прытрымлівацца, інакш добрага цукру не атрымаем, — тлумачыць Святлана Герасімаўна. — Што тычыцца асобных параметраў, то, напрыклад, па ДАСТу дапускаецца вільготнасць не вышэй за 0,14%, каларовасць — не вышэй за 104 ICUMSA. У нас жа вільготнасць цукру з буракоў у сярэднім складае 0,05% (што амаль у тры разы лепш, чым дапускаецца ДАСТам), а каларовасць — 68-75 ICUMSA. Але, напрыклад, у кастрычніку ў нас цукар ідзе яшчэ блэйшы — з паказчыкам каларовасці ў 35-40 ICUMSA. Ну а што тычыцца са- лодкасці, то ўсё ў адпаведнасці з ДАСТам выпускаем — 99,75-99,80%, прычым салодкасць аднолькавая, што ў цукру з буракоў, што з сырцу.

Дарэчы, Святлана Шурпа працуе на Скідзельскім цукровым камбінате даўно — ажно з 1973 года. І за гэты час, як яна прызналася, ні разу не пашкадавала, што лёс яе звёз з цукрам, з гэтым камбінатам і з гэтым ка-

лектывам. І пацярджаннем таго, што яе словы сапраўды шчырыя і праўдзівыя, служыць калекцыя розных упаковок цукру з усяго свету, якую Святлана Герасімаўна збірае ў сваім кабінце прыкладна з 1994-1995 гадоў.

— Цукар у пакеціках і каробках ёсць з усяго свету. Як толькі хто паедзе ў камандзіроўку, то пры вяртанні абавязкова мне нясе нейкі новы экспанат у калекцыю, — паказвае нам сваю экспазіцыю Святлана Шурпа.

А самы каштоўны экспанат у яе калекцыю — гэта не які-небудзь кубінік цукру, а просты... зайчык. Так, невялічкі зайчык-бяляк, выразаны з кавалка цукру таленавітым працаўнікамі Скі-

Намеснік генеральнага дырэктара па капбудуіцтве Мікалай СЯРОЎ.

Паколькі наш камбінат на Беларусі ў пасляваенны час быў самы першы, то мы паўсюды выкарыстоўваем слоган «Першы беларускі цукровы завод». А сёння-белае афармленне упакоўкі шмат гадоў назад распрацавалі дызайнеры, кліент да такой каларовай гамы ўжо прызвычаіўся і упакоўку мы не мяняем — мы лічым, што яна найбольш прывабная і добра запамінаецца, — лічыць Дзмітрый Іванавіч.

Шмат скідзельскага цукру спажываюць і беларускія прадпрыемствы: асноўнымі партнёрамі Скідзельскага цукровага камбіната з'яўляюцца «Чырвоны харчавік», «Камунарка», «Чырвоны Мазыранік», а таксама гандлёвыя арганізацыі — «Белба-

Сяргей КУЛІКОЎСкі, намеснік генеральнага дырэктара па сыравіне (15 гадоў на камбінате):

«Наша сыравінная зона — самая лепшая ў краіне»

— У нашу сыравінную зону ўваходзяць 6 раёнаў Гродзенскай вобласці, буракі паступаюць ад 17 фермерскіх гаспадарак і СВК. У прынцыпе, наша сыравінная зона лічыцца лепшай у рэспубліцы, бо сярэдняя ўраджайнасць ніжэй за 500 цэнтнераў з гектара ніколі не бывае. Засяваем каля 17,5 тысяч гектараў цукровых буракоў, сёлета быў валавы збор у памеры 860 тысяч тон буракоў. Аднак у 2011 годзе плануем нарыхтаваць на 50% болей — 1,3 мільяна тон. Гэта адбудзецца і за кошт пашырэння плошчаў (плануем далучыць гаспадаркі Ваўкавыскага раёна), і за кошт пашырэння пасяўных плошчаў у існуючых шасці раёнах нашай сыравіннай зоны.

Шмат працуем над паліпшэннем тэхналогіі вырошчвання буракоў — гэта цэлы комплекс: і ўкараненне новых гібридаў, і праца з мікраэлементамі, дабаўкамі. Бо традыцыйна мы ведаем толькі азот, фосфар, калій, аднак менавіта ўжыванне мікрэлементаў значна павышае ўраджай. І тут мы шчыльна супрацоўнічаем з навукай — у прыватнасці, з Гродзенскім дзяржаўным аграрным універсітэтам.

Што тычыцца ўраджаю 2010 года, то з-за анамальнай спёкі мы недаатрымалі каля 44 тысяч тон буракоў. Дэгесія (доля цукру ў бураках) у сярэднім складала 14,88%, што на 1,8% меней, чым летась. Што тычыцца прагнозу на 2011 год, то, безумоўна, спадзяемся на добры ўраджай — галоўнае, каб не паўтарылася спёка 2010 года.

З усімі гаспадаркамі мы маем добрыя адносіны — як з СВК, так і з фермерамі. Цукровыя буракі сёння — адна з самых выгадных культур для гаспадарак, таму праблем з захаваннем у нас няма. Да таго ж мы самі закупляем насенне, сродкі аховы, мікраэлементамі, а разлічваюцца гаспадаркі за гэта толькі ў лістападзе — атрымліваюцца сваеасоблівы таварныя крэдыты.

Перапрацоўку буракоў, як заведзена, пачалі ў 2010 годзе з 1 верасня. Хто здаваў нам буракі да 20 верасня — атрымліваў надбаўку ў памеры 30%, такім чынам кампенсуючы гаспадаркам недаспеласць буракоў. Ну а хто пасля 20 лістапада — таксама атрымліваў надбаўку ў 20%. За тое, што гаспадаркі самі закладвалі буракі на захаванне. А 25 снежня ўжо ўсе цукровыя буракі мы перапрацавалі.

Мікалай СЯРОЎ, намеснік генеральнага дырэктара па капітальным будаўніцтве (30 гадоў на камбінате):

«Наш камбінат не здарма з'яўляецца Першым беларускім цукровым заводам!»

— Скідзельскі цукровы камбінат сваю карэнную рэканструк-

цыю пачаў дастаткова даўно, у 2002 годзе, калі было прынятае прынцыповае рашэнне пра нарыхтоўку вытворчай магутнасці і быў распрацаваны перспектывы наш план развіцця нашага прадпрыемства. Потым мы ўдзельнічалі ў выкананні дзяржаўных праграм па развіцці перапрацоўчай галіны і ў праграме развіцця цукровай прамысловасці з 2005 па 2010 год. Апошняя праграма была прадугледжана лавелічна-не вытворчай магутнасці з 3 тысяч тон перапрацоўкі буракоў да

7 тысяч тон, з чым мы паспяхова справіліся.

За гэты перыяд быў праведзены вельмі вялікі комплекс арганізацыйных і тэхнічных мерапрыемстваў, будаўніцтва і рэканструкцыі — усяго мы асвоілі капітальных укладанняў з 2003 па 2010 год на суму 216 мільярд рублёў, з якіх большая частка — гэта крэдыты нашага банка-партнёра АСБ «Беларусбанк» (127 мільярд рублёў), а таксама ўласныя сродкі (55 мільярд рублёў), дапамога дзяржавы ў выглядзе частковай кампенсацыі працэнтаў (26 мільярд рублёў) і сродкі з інвацыійнага фонду нашага канцэрна.

Што тычыцца 2010 года, то мы на працягу яго правялі вельмі вялікі комплекс работ, і пры давадзеным плане ў 32 мільярды мы змаглі прыцягнуць 51,5 мільярда інвестыцый у асноўны капітал, у тым ліку і з уласных сродкаў амаль 25 мільярдаў. Год гэты для нас быў вельмі плённы, і мы змаглі выканаць у поўным аб'ёме дзяржаўную праграму «Цукар», маем добрыя вытворчыя магутнасці і тэхніка-эканамічныя паказчыкі, а год закончылі з прыбыткам.

Зараз мы знаходзімся на стартнай пляцоўцы ў 7 тысяч тон перапрацоўкі буракоў за суткі, а дзяржавай пастаўлена новая вельмі вялікая задача — да 2015 года мы павінны выйсці на магутнасць 10 тысяч тон перапрацоўкі буракоў за суткі і далейшай перспектывай нарошчвання магутнасці прадпрыемства. І нам за цяжкі год трэба будзе правесці вельмі буйныя работы, асвоіць каля 291 мільярда руб., з якіх у 2011 годзе — 75 мільярдаў.

Таксама мы яшчэ хочам больш грунтоўна падыйсці да добраўпарадкавання тэрыторыі,

зрабіць гэта комплексна, каб наша прадпрыемства стала яшчэ больш сучасным. Хоць, на думку экспертаў, нашы беларускія цукровыя заводы маюць сёння добры сярэднеўрапаведні ўзровень.

А што тычыцца юбілею нашага камбіната, то я лічу, што наша прадпрыемства нездарма з'яўляецца Першым беларускім цукровым заводам: мы цалкам адпавядаем гэтай статусу і робім усё, каб выйсці на лідарскія пазіцыі ў галіне.

Святлана ПАЗНЯКОВА, інжынер-тэхнолаг (1,5 года на камбінате):

«Я не шкадуу, што прыехала сюды па размеркаванні!»

— Сюды я прыехала з Магілёва, па размеркаванні пасля Магілёўскага дзяржаўнага інстытута харчавання. Працаваць тут мне вельмі падабаецца, бо вялікая вытворчасць заўсёды з'яўляецца цікавай — амаль кожны дзень адкрываюцца для сябе нешта новае, тым больш у нас на камбінате пастаянна праводзяцца рэканструкцыі.

Тут працуюць вельмі добрыя людзі — у калектыве мяне прынялі, з самага пачатку дапамагалі асвоіцца, ды і зараз падказваюць, калі што. Наогул, я заўважыла вялікую розніцу паміж людзьмі з вятліка і маючага горада — у Скідалі людзі больш ветлівыя і добрыя.

Жыву ў інтэрнаце камбіната, там таксама суседзі падараліся добрыя — заўсёды падтрымаюць, дапамогуць, я вельмі задаволеная, што ёсць інтэрнат, бо мне было б складана пражыць тут недзе адной.

дзельскага цукровага камбіната. Прычым заяц гэты не малады — яму, па ўспамінах Святланы Герасімаўны, каля трох дзясяткаў гадоў.

— Раней у нас людзі з кускоў цукру выпілоўвалі такія розныя фігуркі: зайчыкаў, вавёркаў, грыбікі. Звычайна гэта рабілі да нейкіх святаў, напрыклад, пад ёлачку на Новы год паставіць. Бо ў нас жа людзі працуюць па зменах круглыя суткі, таму некаму прыходзіцца быць на камбінате і на Новы год: і каб стварыць сабе святочную атмасферу, яны ставілі ёлачку ў цэху, а пад яе клалі такія цацкі з цукру, — узгадвае Святлана Шурпа былыя часы. — Сёння такіх зайцаў цукровых ніхто не робіць, бо абсталяванне, дзе мы непасрэдна атрымліваем цукар, стала іншае, аўтаматызаванае. А раней яно было ручное, і можна было ўзяць глыбу цукру і з яе выпілаваць такую прыгожую цацку...

Скідзельскаму цукровому камбінату сёлета будзе шэсць дзесяці. Але завод як быццам не старэе — абсталяванне самае сучаснае, а калектыв малады і з амбіцыйнымі планами на будучыню. Але самае галоўнае, каб на прадпрыемстве не забываліся пра багаты вопыт і традыцыі, назапашаныя за гэтыя шэсць дзясяткаў гадоў. І на Скідзельскім цукровым камбінате пра гэта памятаюць — пра гэта сведчыць той жа самы цукровы зайчык, які ашчадна захоўваецца ў кабінце Святланы Шурпы.

Павел БЕРАСНЕЎ, Віктар ПАЗНЯКОЎ, Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА і з архіва прадпрыемства. УНП 500053876.

Галоўны эканаміст Віталій ЮСКЕВІЧ (першы справа), вядучы эканаміст Алена ДАНІЛЬЧЫК, эканаміст Кірыл ЖВІРБЛЯ, вядучы эканаміст Андрэй КАЗЛОЎ.

Аддзяленне ўварвання ўтфелю аснашчана сучасным высокапрадукцыйным абсталяваннем.

Аляксандр ПЕРАВОЗ, інструктар па фізічнай культуры і спорце:

«Па спорце мы займаем лідарскія пазіцыі сярод прадпрыемстваў канцэрна!»

— Мы праводзім увесь год спартыяду сярод 17 цэхаў: гуляем у валејбол, футбол, настольны тэніс, шашкі, шахматы, а таксама ў гарадкі і ў карты. Таксама ўдзельнічаем у розных спаборніцтвах у раёне, вобласці, рэспубліцы: напрыклад, два разы мы займалі першае месца ў спартыядзе нашага канцэрна БялДзяржхарчпрам — у 2005 і 2009 гадах. У 2008 годзе падняліся на другую прыступку п'едэстала, а ў 2010 нам трохі не пашанцавала — былі чацвёртымі. Але ўсё роўна можна сказаць, што мы па спорце займаем лідарскія пазіцыі сярод прадпрыемстваў канцэрна. Добрая поспехі маем і ў футболе, удзельнічаем у міжнародным турніры па валејболе ў Лідзе, дзе таксама гуляем на належаўнім узроўні.

Ігнаціў СІВУК, былы галоўны механік (39 гадоў на камбінате):

«Спачатку я гэты завод будаваў, а потым сам на ім і працаваў!»

— Я толькі год быў на фронце ў часы Вялікай Айчыннай вайны. Пад Берлінам быў паранены ў нагу, але нямоцна — коць засталася цэлай. Пасля вайны працягваў служыць у войску, а сюды прыехаў, калі тут завод ужо будаваўся: сценны амаль поўнаася стаялі, але даху яшчэ не было. Здаецца, гэта было ў 1950 годзе. Спачатку працаваў слесарам-мантажнікам, а пасля таго, як завод дабудавалі, тут і застаўся — пайшоў слесарам, а потым выпаршчыкам. Так што, атрымліваюцца, што я спачатку завод будаваў, а потым сам на ім і працаваў! Ну а ў 1989 годзе пайшоў на пенсію з пасады галоўнага механіка, дзе прапрацаваў апошнія гадоў 15.

Партрэт Ігнація Віктаравіча СІВУКА можна убачыць на заводскай Дошцы славы ўдзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны. Ветэран часта бывае ў калектыве цукравараў, дзе ён працаваў шмат гадоў і адкуль пайшоў на заслужаны адпачынак.

Галоўны бухгалтар Алена ЗІМАКОВА (трэцяя справа), бухгалтары Алена ГЛОД, Аксана ЖУК, Тацяна СІДАРОВІЧ, Ніна САПОЦЬКА, Наталля СЕВАРЬУХІНА, Ала МАЗАЛЕЎСКАЯ, Ніна ЛІПІНСКАЯ, Святлана КАВАЛЬЧУК, Аксана БАКУН.

Памочнік генеральнага дырэктара Канстанцін ШУРПА і інструктар па спорце, кандыдат у майстры спорту па марафоне Аляксандр ПЕРАВОЗ.